

Téma 11- Jomkipurská válka (1973)

Známa též jako válka ze **dne smíření**, **říjnová válka**, v muslimském světě také **ramadánová válka**.

Byla pátá arabsko-izraelská válka.

Vypukla 6. října 1973 ve 14:00, když koalice Egypta a Sýrie za podpory dalších arabských zemí zahájila o nejvýznamnějším židovském svátku Jom kipur překvapivý útok na Izrael v oblasti Suezského průplavu a na Golanských výšinách

Předehra války

opotřebovovací válka 1967 – 1970

- "menší" útoky mezi Izraelem a Egyptem
- pohraniční incidenty, útoky a sabotáže
- Izrael x Egypt, SSSR, Kuba, OOP, Jordánsko a Sýrie
- ukončena příměřím

reorganizace egyptské armády nejméně do roku 1975

→ nepřipravenost IDF

Po uzavření příměří, kterým byla ukončena opotřebovovací válka, došlo u obou nejvýznamnějších rivalů Izraele ke změnám na mocenských postech:

- v Egyptě se po Násirově smrti dostal začátkem podzimu 1970 k moci Anvar Sádát.

- v Sýrii krátce na to Háfiz Asad definitivně upevnil své mocenské postavení a stal se takřka neomezeným vládcem.

Strany konfliktu

EGYPT

- 1970 – k moci prezident Anvar Sadát x viceprezident Álí Sabrí a jeho skupina (vnitrostátní konflikty)
- vykazání 15 000 sovětských vojenských poradců
- Egypt byl zásobován sovětskými zbraněmi
- připraven uznat spory Izraele a Sýrie
- 1. signál Egypta směrem k USA
- problémy mezi Egyptany a Sověty
- omezená válka
- návrat sovětských poradců do Egypta

SÝRIE

- prezident Háfiz al-Asad
- útok se připravoval 9 měsíců
- 50 000 mužů pěchoty
- 600 děl
- 1200 tanků

- útok na 2 frontách (společně s Egyptem)
- cíl: dobýt území, ztracená během šestidenní války
- plán: mohutná početní převaha
- tanky T-55

IZRAEL

- premiérka Golda Meirová
- Golanské výšiny, Sinajský poloostrov, Západní břeh Jordánu a pásmo Gazy
- necelých 6000 mužů lehké pěchoty
- cca 60 děl
- 2 tankové brigády (cca 180 tanků)
- hluboké protitankové příkopy
- tanky Shot Kal
- výcvik ve střelbě na maximální vzdálenost

Plány

SÝRIE

Sýrie se snažila Izrael uklidnit falešným pocitem bezpečí. Kolikrát Syřané vyrazili s celou armádou k hranicím a potom se zase vrátili do kasáren. Takže když Syřané 6. října přešli do skutečného útoku, nachytali Izraelce nepřipravené.

Syřané zaútočili s 50 tisíci muži pěchoty, podporovanými 600 děly a 1200 tanky.

Aby rozdělily síly Izraelců, Egypt a Sýrie zaútočily současně na dvou frontách. Jejich cílem bylo dobýt zpět území ztracená během šestidenní v roce 1967.

Syrský plán byl založen na mohutné početní převaze. Tankové divize měli na Izrael zaútočit na dvou místech a vzniklými průlomy měli postupovat přes náhorní plošinu až ke klíčovým mostům přes Jordán.

V čele syrského útoku byly nasazeny tanky T-55. Tuto nevýhodu vyrovnávala drtivá početní převaha

Nezvládli ale jednu důležitou věc, správné umístění mostních tanků v sestavě. Umístili je až na konec bojové sestavy a když Izraelci vybudovali podél celých Golanských výšin, před svými postaveními, hluboké protitankové příkopy, výsledkem bylo, že jejich tankisté zajeli do těchto příkopů a zůstali tam uvězněni. Pro Izraelce tak činili snadné cíle.

IZRAEL

Po šestidenní válce získali Golanské výšiny, Sinajský poloostrov, Západní břeh Jordánu a pásmo Gazy.

6. října 1973 – Yom Kippur – Židovský svátek usmíření – většina Izraelců je doma a činí pokání. Většina pozorovacích stanovišť na syrské hranici zůstala s minimálními osádkami.

Velitel izraelského 74. tankového praporu pplk. [Jar Navši] vyrazil na rutinní hlídku. Byl naprostý klid, ale všimli si, že Syřané začínají sundávat maskovací sítě z děl.

Izrael je malý stát, proto musí mít dokonale zvládnutý systém mobilizace. Když chce někdo na Izrael zaútočit, a nemít přitom proti sobě celou izraelskou armádu, musí to stihnout, co nejrychleji. Většinu izraelské armády tvoří záložníci, kteří potřebují k plné mobilizaci 20 hodin.

Izraelské síly na Golanských výšinách tvořilo necelých 6000 mužů lehké pěchoty. Přibližně 60 děl a 2 tankové brigády, s asi 180 tanky.

Izraelci bojovali ve skalnatém terénu Golanských výšin s tanky Shot Kal. což byla zdokonalená verze britského tanku Centurion.

Izraelci pochopili, že terén nabízí možnost palby na velké vzdálenosti. Schopnost zasáhnout protivníka dřív, než on zasáhne vás, je v takovém případě obrovskou výhodou, a proto Izraelci věnovali výcviku ve střelbě na maximální vzdálenost velkou pozornost (Až 5 km). Kdežto Syřané nezahajovali palbu na víc jak 2200 metrů.

Průběh

Dne 6. října 1973 překročila egyptská vojska Suezský průplav, vstoupila na Sinajský poloostrov a napadla izraelské posádky pevností Bar Levovy linie.

Zároveň syrské jednotky napadly postavení izraelských jednotek na Golanských výšinách. Útok byl z důvodu fatálního selhání vlastních zpravodajských služeb pro Izrael překvapením a izraelská armáda se v prvních dnech ocitla v defenzívě a zaznamenala těžké ztráty.

Teprve po několika dnech, po dokončení mobilizace, se Izraelským obranným silám (IOS) podařilo na Golanských výšinách zastavit útok a zatlačit syrské jednotky zpět. V dalších dnech se Izraeli podařilo nejen stabilizovat frontu na Sinajském poloostrově a zastavit egyptský útok, ale i překročit Suezský průplav.

Z vojenského hlediska se jednalo o vítězství Izraele, z politického zvítězil Egypt, neboť původního cíle, vytlačit Izrael od Suezského průplavu a ze Sinajského poloostrova, se podařilo v dalších letech dosáhnout.

Operace

Sinajská fronta (Operace BADR)

Egypt x Izrael

Vojenská operace, která vedla k překročení Suezského průplavu a dobytí izraelských opevnění na Bar Levově linii.

(Byl to systém opevnění, které Izrael vybudoval na východním břehu Suezského průplavu pro obranu Sinaje, který obsadil během Šestidenní války jako systém včasného varování.)

Pozadí

- Rozhodnutí vést proti Izraeli válku s cílem získat zpět Sinajský poloostrov padlo v Egyptě již v roce 1971.
- Ze Sovětského svazu získal Egypt instruktory, voenské poradce a velké množství zbraní, které pokrylo ztráty z Šestidenní války a Opatřebovací války.
- V lednu 1973 vypracoval Egypt pro jednání Ligy arabských zemí zprávu, ve které uvedl, že válka proti Izraeli by vyžadovala společný postup Egypta, Sýrie a Jordánska včetně posil z dalších arabských zemí, aby se dosáhlo materiální převahy nad Izraelem, zejména v oblasti vzdušných sil. Krátce na to deklaroval syrský prezident Háfiz Asad ochotu jít do společné války proti Izraeli.

Plánování

Egypt

- Byly definovány dvě největší slabiny Izraele: neschopnost akceptovat vysoké ztráty a neschopnost vést dlouhotrvající válku. Proto bylo nutné zatáhnout Izrael do takového konfliktu, který ho donutí zahájit diplomatická vyjednávání.
- Egyptští plánovači byli nuceni vyřešit několik zásadních problémů. Především to byla nadvláda izraelského letectva. To se nakonec podařilo vyřešit vytvořením mohutné protiletdecké přehrady tvořené kombinací konvenčních a protiletdeckých raket země-vzduch
- Druhý problém, izraelské tankové jednotky, byl vyřešen masivním vyzbrojením egyptské pěchoty protitankovou výzbrojí RPG či řízenými střelami lafetovaných na obrněných transportérech.
- Koncem srpna 1973 bylo datum zahájení operace určeno na 6. říjen 1973, neboť v té době probíhal židovský svátek Jom Kippur a plánovači počítali s menší ostrážitostí v Izraeli.
- Druhým důvodem byl příhodný stav vody v Suezském průplavu, na tuto noc také připadal úplněk, což by ulehčilo noční činnost.
- Po celý rok 1973 prováděl Egypt v rámci dezinformační kampaně řadu opatření, mající Izrael přesvědčit, že se žádný útok nepřipravuje.
- Probíhala opakovaná cvičení egyptské armády, opakované přesuny egyptských jednotek podél průplavu. Egyptští představitelé poskytovali rozhovory pro tisk, kde opakovaně zpochybňovali tvrzení o možnosti války. Dokonce byly do světového tisku vypouštěny zprávy o špatné úrovni výcviku a zanedbávané technice.
- Samotný plán byl utajen i před samotnými egyptskými vojáky - 95% egyptských vojáků se o tom, že jedno z cvičení přejde v zahájení války dozvědělo teprve ráno 6. října.
- Pro samotnou egyptskou operaci bylo vyčleněno 5 pěších a motodivizí rozdělených do dvou armád.(2. a 3. Egyptská armáda)
- Postaveno mělo být 10 pontonových mostů.
- Na východní, izraelský břeh měly být postupně vysazeny 4 útočné vlny. Jejich úkolem bylo prorazit průchody valem, vytvořit předmostí, obejít pevnosti Bar-Levovi linie, postoupit a zaminovat přístupy k tankovým rampám. První vlna měla po příchodu druhé vlny zahájit postup do nitra Sinaje a po 180 metrech vybudovat obranná postavení. Dále potom měla vyčkávat na příjezd izraelských tankových jednotek a ničit je.
- Všechny čtyři vlny se na východním břehu měly nacházet hodinu po zahájení operace.

IZRAEL

- Měla být aktivována řada již nepoužívaných pevnůstek Bar-Levovy linie, vybudovat tankové rampy či připravit infrastrukturu pro vytvoření izraelského předmostí na západním břehu průplavu.
- Dále bylo nařízeno vybudování vysokých pozorovaten, ze kterých by bylo možné pozorovat činnost na egyptské straně průplavu. Plus obnovení systému ropných zásobníků, které byly vybudovány jako opatření proti možnému egyptskému pokusu o překročení Suezského kanálu.

- V okamžiku egyptského přechodu měla být z těchto zásobníků vypuštěna ropa a následně zapálena, čímž by se vytvořila ohnivá stěna, v níž by byl egyptský pokus o přechod zničen.
- U tohoto zařízení byla ale zanedbávána údržba, trubky byly zanesené či zaslepené, řada výpustí byla jen atrapy, což Egyptané věděli. Práce na tomto zařízení byli totiž v roce 1971 zastaveny, neboť se ukázalo, že efektivita takového zařízení byla, vzhledem k rychlosti proudu v kanálu sporná. Opatření ale přišla pozdě.
- Již před válkou byl izraelským vrchním velením vypracován plán s krycím názvem Šovach Jonim. Ten v případě egyptského překročení Suezského kanálu počítal s rozdělením Sinajského poloostrova na tři části (severní, centrální a jižní sektor), které by byly bráněny přidělenými tankovými jednotkami s přesně rozdělenými prostory působnosti.
- Na zjevné důkazy a zprav. informace o válce IZRAEL nedával zřetel, dokonce zamítnul preventivní letecký úder a s mobilizací začal až první den války.

Průběh operace

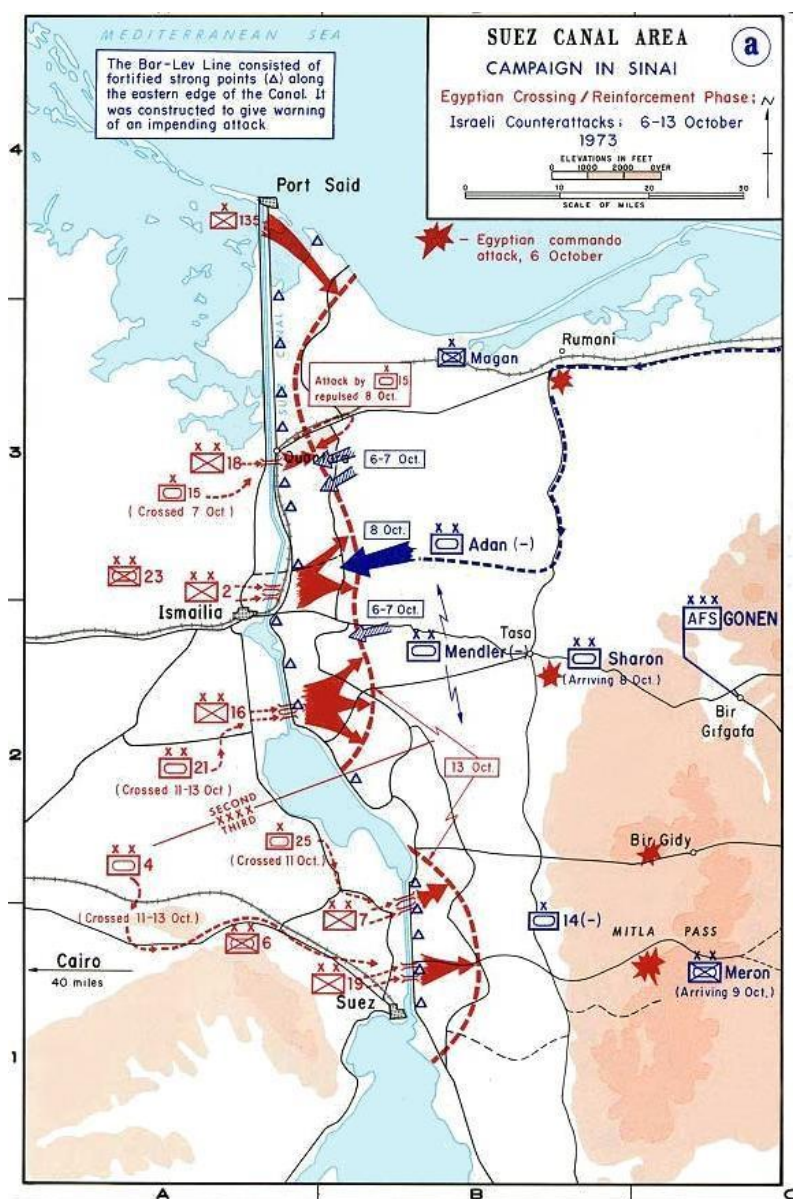
- Operace začala ve 14:00 leteckým útokem. 240 egyptských letadel vzlétlo proti izraelským leteckým základnám na Sinaji, protileteckým a dělostřeleckým bateriím, velitelským stanovištím, komunikačním uzlům a proti opěrnému bodu Budapest.
- Zároveň zahájilo palbu 2000 děl a minometů a raket, palbu zahájily i egyptské tanky z předem připravených ramp.
- Ve 14:15 se vrátila letadla a přes kanál vyrazila první vlna o síle 4000 mužů na 720 útočných člunech. Ta dosáhla východního břehu ve 14:30. Vyrazily i oddíly commandos a protitankové oddíly.
- Ve 14:35 byla na západním břehu vztyčena první egyptská vlajka. Pěchota dále plnila svůj úkol, zaminovala přístupy ke kanálu a rampám a čekala příjezd izraelských tanků. Speciální jednotky zahájily dobývání pevností Bar-Levovy linie .
- První vlna překračující kanál na gumových člunech se snažila vyhnout prostorům ostřelovaným izraelskými obránci, což se ve všech případech nepodařilo.
- Vlivem dělostřelecké palby zaznamenaly posádky pevností Bar-Levovy linie těžké ztráty, přesto ale kladly odpor a předávaly hlášení na velitelství. Prvotní izraelský odhad byl, že se nejedná o invazi, ale pouze o dělostřelecký přepad.
- Na jednotlivé pevnosti mezi tím útočily egyptské speciální jednotky. Tam, kde posádky posádky pevností dostaly rozkaz uchýlit se do krytu, se Egyptanům podařilo takřka okamžitě dostat se do obranného rajonu pevnosti.
- Tam, kde obránci zůstali na svých místech se podařilo útok Egyptanů odrazit. V řadě pevností při přepadu padl velitel a velení přebírali poddůstojníci.
- Ani jedna z pevností ale boj neukončila bez rozkazu. Povolení vyklidit pevnosti přišlo 7. října ráno. Těžké ztráty zaznamenaly i izraelské tanky, které se pokoušely posádky pevností vyprostit. Jediná pevnost, kterou se Egyptanům přes opakované pokusy nepodařilo dobýt byla pevnost Budapest.

- V 15:15 se na východním břehu již nacházelo deset egyptských pěších brigád o síle 25 tisíc mužů v pěti divizních předmostích. Zatímco probíhal přesun pěchoty přes kanál, byla na západním břehu ke kanálu přesunuta mostní technika. Tvořena byla padesátitunovými motorovými prámy a pontony. Ty byly sestaveny do mostů pro přesun těžké techniky. Vybudováno bylo i několik klamných mostů k odvrácení pozornosti izraelského letectva.
- V oblasti mezi Hořkými jezery a Suezským zálivem se jednotky 130. egyptské samostatné brigády námořní pěchoty po vytvoření předmostí pokusily pomocí vrtulníků provést výsadek v oblasti průsmyku Gidi. Byly ale napadeny izraelským letectvem. 14 egyptských vrtulníků bylo zničeno ještě ve vzduchu, ti výsadkáři, kterým se podařilo provést výsadek, padli do izraelského zajetí či byli zabiti.
- V 17:30 se na východním břehu Suezského kanálu nacházelo 32 tisíc egyptských vojáků. Na severu v oblasti Kantary se pokusila izraelská tanková brigáda zatlačit protivníka zpět, byla ale odražena a utrpěla těžké ztráty.
- Do 22:00 byly na východním břehu průplavu již kompletní prapory pěších divizí.
- Ve 23:00 překročilo průplav dělostřelectvo a podpůrné jednotky. Během noci bylo na východní břeh přepraveno 500 tanků a větší počet děl a obrněných transportérů.
- Ve velení izraelské armády ve večerních hodinách stále převládal mírný optimismus. Předpokládalo se, že izraelské jednotky následující den podniknou protiútok a podaří se jim proniknout na západní břeh kanálu.
- Tento optimismus se zakládal pouze na kusých informacích či na úplném nedostatku informací o skutečném stavu.
- Útoky na egyptské předmostí provádělo i izraelské letectvo. S příchodem noci jeho nálety ale ztratily na efektivitě, neboť mělo jen omezenou schopnost operovat v noci. První velká letecká vlna IAF byla vyslána 7. října ráno s cílem likvidovat stanoviště protiletadlových raket a radarové stanice a zničit tak raketovou clonu nad egyptským předmostím. Útok zaznamenal určité úspěchy. Druhá vlna, která byla naplánována byla, ale zrušena a letectvo bylo odesláno na severní golanskou frontu, kde se syrským jednotkám podařilo prolomit izraelskou obranu a postupovat do nitra Izraele.
- Dopoledne 7. října se na východním břehu nacházelo 5 pěších divizí i s přidělenými tankovými brigádami, dále se zde nacházela samohybná děla SU-100.

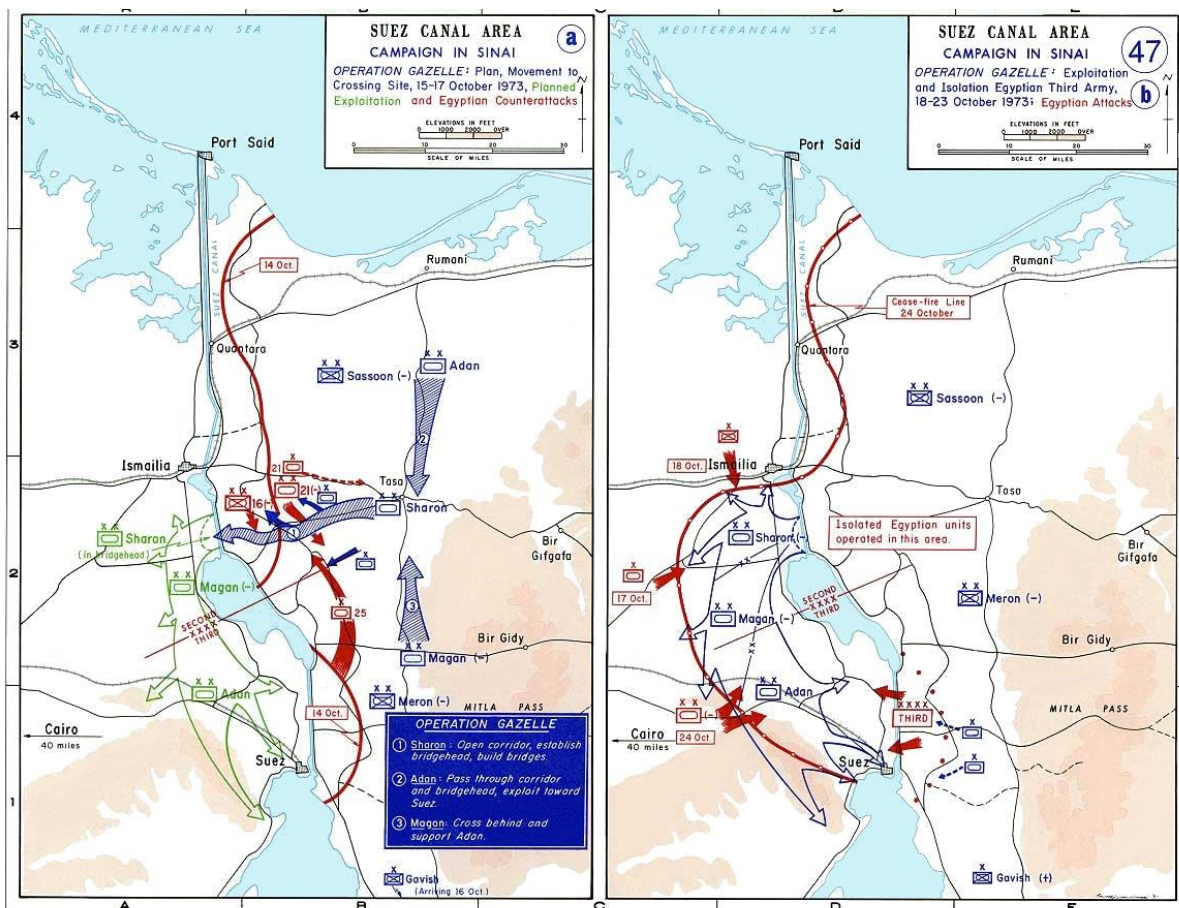
Konec operace

- Bitva o překročení Suezského průplavu skončila egyptským vítězstvím.
- Během 18 hodin trvající operace bylo na západní břeh přepraveno 90 tisíc mužů, 850 tanků a 11 tisíc dalších vozidel.
- Přestože egyptské velení počítalo se ztrátami v řádech tisíců vojáků, ve skutečnosti ztratili Egypťané 208 mužů, 5 letadel a 20 tanků.
- Egyptské jednotky pokračovaly dále v upevňování obsazených pozic.

- Do konce 8. října již držely předmostí na Sinajském poloostrově do hloubky 15 km, upevňovaly svá postavení a odrážely izraelské pokusy o protiútoky.
- Operace samotná byla přesně ohraničena. Další postup egyptských jednotek, totiž obsazování Sinajského poloostrova byl naplánován pouze rámcově a ukázal se jako nereálný.
- Navíc se další plánování operace dostalo pod politický vliv. Na golanské frontě se totiž Izraeli podařilo zastavit syrský postup a dokonce proniknout na syrské území.
- Ofenziva 14. října skončila pro egyptskou armádu katastrofálně. Izrael převzal iniciativu a v dalších bojích se mu podařilo proniknout na egyptské území a odříznout egyptské jednotky od západního břehu.

Mapa 1 ukazuje první dny války a úspěchy Egypta a Syrie
 Mapa 2 a 3 ukazují Izraelský protiútok a následné převzetí iniciativy.
 (Izraelský protiútok se nazývá operace Gazela)

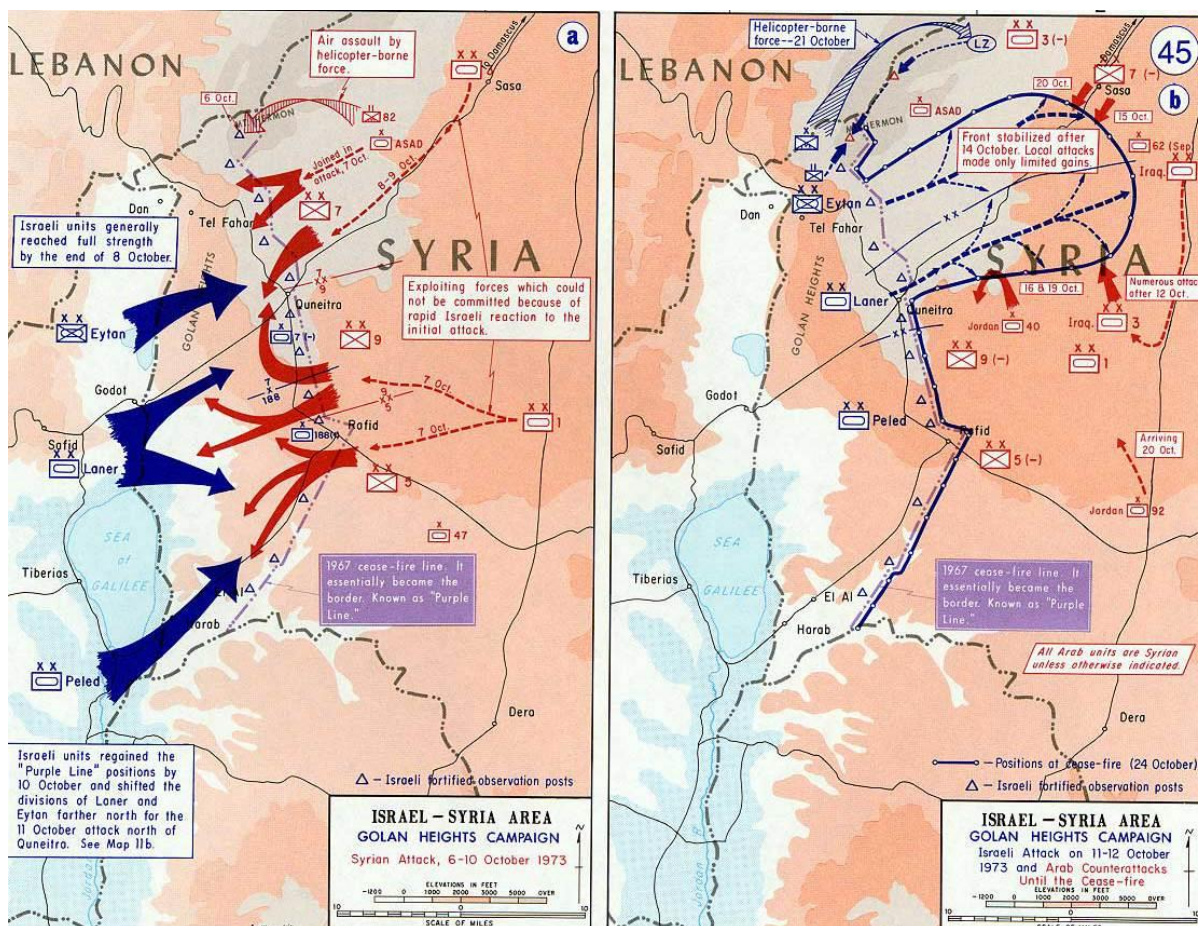
Golanská fronta Sýrie x Izrael

- **6. října 1973** bylo izraelskými pozorovateli na hoře Hermon nahlášeno stažení maskovacích sítí z děl. Stejně jako na egyptsko-izraelské frontě, tak i na frontě syrsko-izraelské na Golanských výšinách zahájila válku ve 14.00 silná dělostřelecká palba a následný letecký úder syrských bombardérů proti izraelskému velitelství v Nafehu.
- Po padesátiminutové dělostřelecké přípravě se daly do pohybu pozemní jednotky. Útok byl veden po celé linii fronty.
- Vinou opoždění v odminování se část útočících syrských tankových jednotek ocitla bez pěchoty. Výhodně postavené izraelské tanky sice způsobily Sýrii ztrátu šedesáti tanků, ale zastavit syrský útok se jim nepodařilo.
- Nepodařilo se to ani izraelskému letectvu, které ztratilo v palbě syrských protileteckých raket třináct letadel.
- Obránci trpěli nedostatkem PHm a munice.
- Poté díky používání neortodoxních způsobů boje (malé skupinky izraelských tanků pronikaly do syrských řad a šířily zmatek a zkažení) a snaze syrských velitelů postupovat vpřed bez ohledu na vlastní ztráty (které hrozivě narůstaly) se podařilo ve večerních hodinách syrský postup prakticky zablokovat.
- Útok 500 syrských tanků poblíž Kunejtry se podařilo zastavit až **8. října** ráno.

- Izraelské jednotky, které na rozdíl od Syřanů nebyly vybaveny přístroji pro noční vidění, byly nuceny zaměřovat své cíle na velmi krátkou vzdálenost. Části syrské pěchoty vybavené protitankovými střelami se podařilo obejít izraelské jednotky a způsobit jim citelné ztráty.
- V jižním sektoru fronty zahájily **8. října** 8.30 izraelské jednotky protiofenzivu.
- Přes těžké ztráty se pěti izraelským brigádám ve čtyřech útočných směrech dařilo postupovat směrem k taplinské silnici, kterou během dne obsadily, a dále po těžkých bojích u Sidjány porazit velkou syrskou přesilu.
- V průběhu **9. října** zároveň Izraelci zaznamenali několik vítězství a prostupnost syrského raketového deštníku (důvodem bylo, že Syřanům docházely zásoby raket), a proto mohlo být na podporu pozemních jednotek nasazeno izraelské letectvo.
- Syřané nato odpálili proti Izraeli několik taktických raket (s minimálním účinkem). Jako odvetu izraelské letectvo bombardovalo Damašek (při zásahu sovětského kulturního střediska zahynulo i několik Rusů)
- **10. říjen** je považován za den zlomu války na syrsko-izraelské frontě. Syrský raketový protiletecký kryt měl velké trhliny a izraelské letectvo začalo účinně ničit syrské jednotky.
- Izraelské pozemní jednotky během dne postoupily, byť za cenu těžkých ztrát, až na Purpurovou linii. Zde se postup zastavil, neboť velení bylo nuceno řešit otázku, zda postupovat dál a zajistit územní zisky pro pozdější vyjednávání, nebo přesunout část jednotek na sinajskou frontu.
- Některé izraelské jednotky byly na polovině stavů.
- K syrské hranici se navíc blížily irácké jednotky (300 tanků), které již byly na syrském území, a počítat se muselo i se zapojením posil z Jordánska a Saúdské Arábie
- Během dne bylo z rozhodnuto, že izraelské síly překročí 11. října Purpurovou linii a vstoupí do Sýrie.
- **11. října** ráno v 11.00 zahájily izraelské tankové jednotky útok proti syrským pozicím v nejsevernější části Golanských výšin. Cílem bylo zatlačit Syřany co nejhluběji za Purpurovou linii a zaznamenat další územní zisky pro pozdější vyjednávání. Izraelské síly zaútočily ve směru na Damašek.
- **12. Října** za pokračujících bojů dosáhly izraelské jednotky stanovených cílů.
- Izraelský postup, přestože byl pomalý, donutil Sýrii požádat Egypt o pomoc posunem sinajské fronty na východ. Z obav, aby Sýrie pod tlakem nezačala separátně jednat o míru, vyslal Egypt do bojů záložní jednotky dosud dislokované na egyptském území.
- Sovětský svaz pohrozil Izraeli zásahem pokud svrhne Syrskou vládu a dobyje Damašek (to však nebylo v plánu)
- **13-14. října** vjely irácké tanky na golanské frontě při přípravě na bitvu do připravené izraelské pasti. Při následné palbě izraelských tanků jich bylo 80 zničeno, zbývající se daly na zmatený ústup.

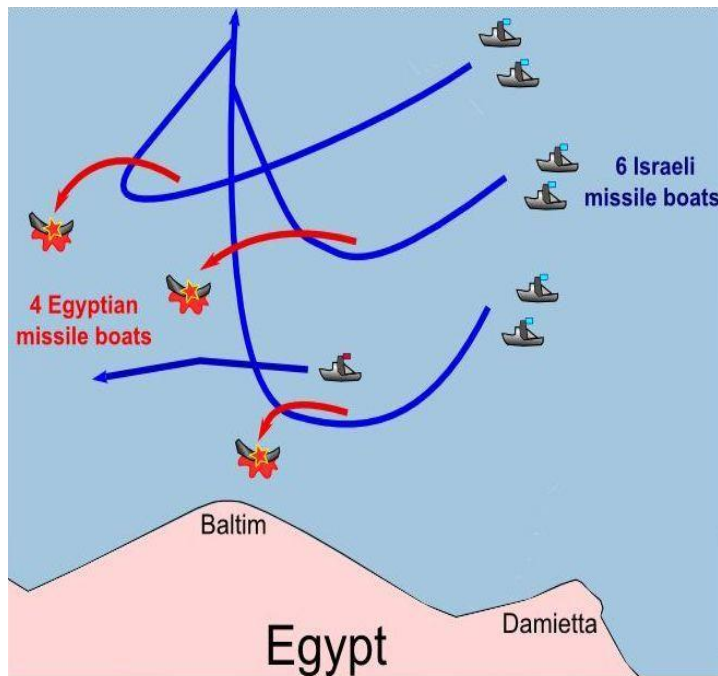
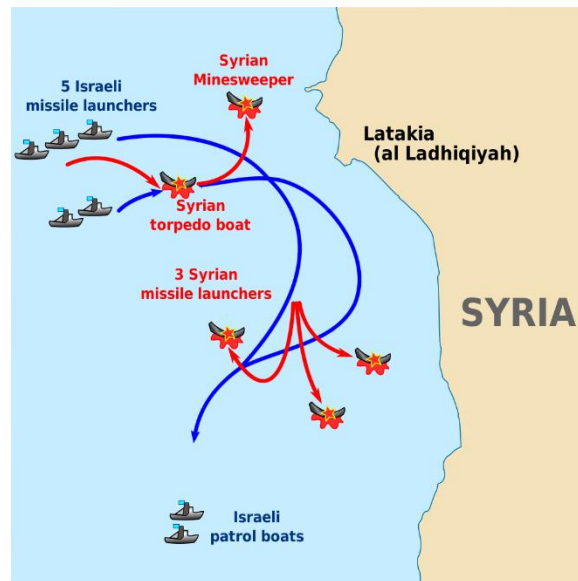
- **15-20. říjen** pokusy zatlačit Izrael zpět- neúspěch
- **21-25. října** ve 14:00 21. října zahájili izraelští vřsadcáři útok proti syrským pozicím na hoře Hermon s cílem tuto horu dobýt. Z vřtuliníku byli vysazeni na vrcholu hory a za letecké a dělostřelecké podpory začali směrem dolů napadat a likvidovat syrské pozice. Svůj úkol, včetně dobytí syrského velitelského stanoviště, dokončili ve 3.30 ráno 22. října.
- Mezitím zdola zahájily na horu útok oddíly brigády Golani. Ty však narazily na silnou syrskou obranu. Bylo rozhodnuto o přisunu posil a vřsadcáři dostali rozkaz pokračovat v útocích na obránce z vrcholu.
- K definitivnímu obsazení hory Hermon izraelskými jednotkami došlo 22. října v 10 hod. dopoledne. Během dobývání hory ztratili vřsadcáři jednoho příslušníka, v brigádě Golani padlo při útoku 51 vojáků. Izraelcům se tak podařilo získat zpět významný strategický bod.
- Ve večerních hodinách 22. října vyjádřila Sýrie souhlas s podmínkami příměří přednesenými RB OSN.

(Mapa 1 a 2 zobrazuje zaražení syrské ofenzívy a následný Izraelský protiútok.)

Námořní a letecké boje

- Na rozdíl od velkých problémů, které měl Izrael v pozemní válce, byl průběh námořních bojů pro izraelské námořnictvo úspěchem. **6. října** Sýrie a Egypt vyhlásily v části Středozemního moře tzv. válečnou zónu mající Izrael izolovat. Do této zóny pak bylo nasazeno egyptské a syrské loďstvo. Izrael proti nim vyslal údernou skupinu svých válečných lodí.
- Ještě tentýž den v noci došlo ke střetnutí mezi izraelskými a syrskými loděmi, později známé jako Bitva u Latakie, jejímž výsledkem bylo potopení 5 syrských lodí.
- Téže noci byla skupina egyptských plavidel, čítající 1 torpédoborec a raketové a torpédové čluny, které měly ostřelovat izraelské pobřeží, objevena a napadena izraelským letectvem. Po ztrátě torpédového člunu se skupina stáhla. Izrael ztratil jeden vrtulník. Další noc potopila izraelská úderná skupina tři egyptské raketové čluny.
- Během noci ze **7. na 8. října** se izraelská úderná skupina střetla v prostoru mezi egyptskými městy Baltim a Damietta v námořní bitvě u Baltimu s egyptskou údernou skupinou a během vzájemného ostřelování raketami Gabriel potopila tři egyptské raketové čluny.
- **V noci z 10. na 11. října** napadli Izraelci tři syrské přístavy Latakia, Tartús a Banías a potopili tři syrské lodi bez vlastních ztrát.
- **V noci z 11. na 12. října** Izraelci napadli egyptský přístav Port Saíd a potopili 2 egyptské raketové čluny a zároveň napadli syrský přístav Tartús a kromě 2 syrských raketových člunů potopili i sovětskou nákladní loď.
- **V noci ze 13. na 14. října** napadly izraelské raketové čluny terminály ropovodů v syrské Latakii a egyptském Damiettu.
- Při dalších nočních útocích **z 18. na 19. října** izraelské námořnictvo opětovně napadalo syrské a především egyptské přístavy a kromě ničení vojenských plavidel raketami napadalo i egyptské ropovody, cíle poblíž Alexandrie a mosty v Sýrii.
- Další útoky poté Izrael neuskutečnil. Protože se egyptské a syrské námořnictvo z obav z dalších ztrát neodvažovalo na otevřené moře, boje ve Středozemním moři ustaly.
- Izraelská převaha na moři byla jednoznačně dána technologickou vyspělostí. Zatímco Sýrie a Egypt disponovaly sovětskými loděmi typu Komar a Osa, bylo izraelské námořnictvo vybaveno moderními raketovými čluny třídy Saar a Rešef osazenými raketami Gabriel především vybavenými elektronickou ochranou proti sovětským raketám Styx.

Mapa 1 ukazuje bitvu u Latakie.

Mapa 2 -/- u Baltimu.

Klady a zápory při plánování a průběhu

IZRAEL

+

- Výcvik a morálně mravní vlastnosti Izraele
- Rychlá mobilizace=následné úspěchy
- Neortodoxní vedení boje
- Noční operace

-

- Izrael podcenil protivníka. Ukolébán výsledky šesti denní války
- Selhání zpravodajství, generální štáb - nepřipravenost Izraele na konflikt
- Izrael se nepoučil z minulé války
- Bez iniciace na začátku
-

Egypt

+

- Zapojení mocností a okolních států-letecké mosty
- Arabské státy se zdokonalovaly ve vedení válek
- Dokonalé zmatení a skrytí vlastních jednotek do dne napadení

-

- Egypt se postupem času vzdaloval od protiletadlového krytí
- Velmi dobře plánovaný pouze počátek operace
- Hrozba eskalace konfliktu

Naplnění principů VÚ

Izrael:

- Chyběla zprvu iniciativa
- Princip flexibility (pružnost)-reakce
- Princip udržování morálky-pověstnost země
- Soustředění úsilí na slabší místa
- Pozdější iniciativa
- Ze začátku Egypt naplnil princip cíle, poté se to nepodařilo díky naplnění tohoto principu Izraelem (po mobilizaci)

Egypt:

- Konzervativní přístup Egyptských vojsk - chybělo soustředění úsilí
- Zprvu naplněn princip volnosti jednání, poté uvíznutí v úzkých pásech zbraní a techniky
- Ze začátku Egypt naplnil princip cíle, poté se to nepodařilo díky naplnění tohoto principu Izraelem (po mobilizaci)
- Princip útočení (offensive)
- Princip překvapení

Ukázalo se že:

- Nelze spoléhat pouze na tankové vojsko a leteckou podporu
- Pozemní boj musí být kombinací všech druhů vojsk
- Specifika bojů v poušti
- Taktika městské války je velmi účinná

Výsledek

- Z čistě vojenského hlediska byl vítězem války Izrael. Nejen že se mu podařilo odvrátit vlastní územní ztráty, ale ještě dokázal v závěru bojů zajistit územní zisky, ovšem při těžkých a z dlouhodobého hlediska neakceptovatelných ztrátách.
- z politického a globálního hlediska šlo o remízu nebo velmi mírné vítězství arabské koalice, která si své ztráty mohla dovolit.

- Konflikt ukázal, že vojenská dominance Izraele již není tak enormní jako dříve – jednoznačnou převahu v něm mělo pouze izraelské námořnictvo, které likvidovalo arabské lodě, kdekoli se s nimi střetlo.
- Z politického hlediska byl vítězem Egypt, neboť samotná válka vedla následně k řadě jednání, která vyústila v izraelské stažení ze Sinajského poloostrova, což byl i jeden z cílů egyptského útoku.
- Z pohledu velmocí zaznamenal ztrátu Sovětský svaz, neboť po jomkipurské válce nastoupil Egypt pod Sádátovým vedením cestu odpoutávání od východního bloku a sbližování s USA, což vyústilo v podepsání izraelsko-egyptské mírové dohody v roce 1978.

Důsledky

- Válka sehrála svou roli také v ideologickém boji mezi východním a západním blokem v rámci studené války.
- Oficiální představitelé sovětského bloku a jimi kontrolovaná média, konflikt prezentovali důsledně jako izraelskou agresi proti Egyptu a Sýrii, přestože válka začala nevyprovokovaným útokem těchto dvou zemí proti židovskému státu.
- Rovněž zpravodajství o válečných akcích bylo prezentováno zcela zkreslenou formou, kdy média zveličovala závislost Izraele na americké vojenské pomoci a naopak zcela zamlčovala podporu Sovětského svazu a některých jeho satelitů, poskytnutou arabským zemím.

Ztráty

Ztráty na jednotlivých stranách

Stát	Počet padlých vojáků	Zranění	Zajatých
Izrael	2 800	7 250	300
Egypt	5 000 - 12 000	2 000 - 35 000	8 400
Sýrie	3 500	5 600	348
Jordánsko	23	77	-
Irák	278	898	13

Ztráty na jednotlivých stranách

Stát	Tanky	Letadla	Lodě
Izrael	840	118	-
Egypt	1100	223	-
Sýrie	1181	222	12
Irák	50	?	-
Jordánsko	20	-	-